

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIV. — Wydana i rozesłana dnia 7. kwietnia 1892.

(Zawiera Nr. 64—66.)

64.

Ustawa z dnia 16. marca 1892,

o wynagradzaniu szkody z powodu nieusprawiedliwionego osądzenia.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Kto za czyn karygodny, dochodzeniu według ustawy o postępowaniu karnem ulegający, prawomocnie skazany został, może żądać od państwa w takim przypadku, jeżeli w skutek wznowienia postępowania karnego, nastąpiło zaniechanie tegoż postępowania, lub stanowcze oddalenie oskarżenia, tudzież we wszystkich takich przypadkach, w którychby następnie został uwolniony, stosownego wynagrodzenia za uszczerbek doznany w prawach majątkowych z przyczyny niezasadnionego osądzenia.

Roszczenie jest niedopuszczalne, jeżeli skazany rozmyślnie ściągnął na siebie nieusprawiedliwione osądzenie, albo jeżeli w przypadku zaoicznego wyroku zaniedbał wniesienia opozycji.

§. 2.

Po śmierci skazanego, jeżeli zachodzą warunki §. 1go, roszczenie wniesione być może tylko przez małżonka, dzieci i rodziców, lub też już wniesione przez nich dalej popierane, jednakże tylko o tyle, o ile krewni ci postradali w skutek nieusprawiedliwionego osądzenia utrzymanie, które się im od skazanego należało.

§. 3.

Roszczenie gaśnie z upływem trzech miesięcy od czasu, w którym na zasadzie §§. 1go i 2go ustawy niniejszej mogło być wniesione.

§. 4.

Roszczenie winno być wniesione i jak najdokładniej określone w podaniu piśmiennem lub protokolarnem w tym Sądzie, który w pierwszej instancji wydał uchylony wyrok.

§. 5.

Sąd winien postępować z urzędu, konieczne dochodzenia przeprowadzać i zebrać potrzebne dowody dla stwierdzenia faktów, które roszczenie uzasadniają. Przy tem należy dochodzić z równą starannością wszystkich okoliczności za roszczeniem i przeciw niemu przemawiających. Świadców i biegłych można do zeznania zniewolić i w razie potrzeby odebrać od nich przysięgę.

§. 6.

Gdy dochodzenia zostaną ukończone, należy wnoszącego roszczenie zawiadomić, że wolno mu podać na piśmie lub protokolarnie oświadczenie uzasadniające jego roszczenie (§§. 1 i 2), do czego termin czternastodniowy nicodwólczy winien mu być dozwolony.

Wnoszącemu roszczenie, przejrzanie aktów jest dozwolone.

§. 7.

Akta ukończonego dochodzenia winny być przedstawione z opinią Sądu Ministrowi sprawiedliwości, który uzupełnienie dochodzeń zarządzić może.

Minister sprawiedliwości orzeka co do wniesionego roszczenia i ustanawia kwotę wynagrodzenia szkody.

§. 8.

Wnoszącemu roszczenie służy czas sześćdziesięciodniowy od doręczenia orzeczenia Ministra sprawiedliwości do wniesienia swego roszczenia przed Trybunał państwa na zasadzie artykułu 3go lit. a) u. z. p. z dnia 21. grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 143) o ustanowieniu Trybunału państwa.

Termin jest nieodwłoczny a przywrócenie z powodu zaniedbanego terminu do pierwotnego stanu niedopuszczalne.

Podanie nie potrzebuje podpisu adwokata.

§. 9.

W sprawie ustawą niniejszą urządzoną, dochodzenia i wszelkie odnośne podania są wolne od należyłości i portoryj.

§. 10.

Ustawa niniejsza nie ma zastosowania do wyroków karnych, które wydane zostały zanim obowiązują zaczęła.

§. 11.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom sprawiedliwości, handlu i skarbu.

Wiedeń, dnia 16. marca 1892.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

Steinbach r. w.

65.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 29. marca 1892,

o zniesieniu kontroli nad obrotem kawy na obszarze byłego komitatu rjekskiego i w okręgach pogranicznych na wybrzeżu kroackiem.

Według doniesienia królewsko węgierskiego ministerstwa skarbu z dnia 1. marca 1892, kon-

trola nad obrotem kawy, która na zasadzie §§. 330—375 „Instrukcyi urzędowej z r. 1842 dla trzydziestych urzędów w królestwie węgierskiem“ istniała dotychczas na obszarze byłego komitatu rjekskiego tudzież w okręgach pogranicznych na wybrzeżu kroackiem, została uchylona.

Steinbach r. w.

66.

Ustawa z dnia 4. kwietnia 1892,

o wypłatach z funduszów państwa na rzecz pierwszej c. k. uprzyw. Spółki żeglugi parowej na Dunaju.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, żeby Pierwszej c. k. uprzyw. Spółce żeglugi parowej na Dunaju zapewnił na lata 1891 aż do 1900 włącznie, pod warunkami w dołączonej umowie podanemi, następujące wypłaty roczne:

- a) zapomogę bezprocentową i niewrotną w sumie 250.000 zł. w. a. monetą papierową;
- b) dopłatę bezprocentową ale zwrotną w sumie 250.000 zł. monetą papierową.

Artykuł II.

Wypłaty, które stosownie do artykułu I. Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju pobierać będzie z funduszów państwa, mają być corocznie w preliminarzu państwa zamieszczone.

Sumę potrzebną do pokrycia tych wypłat za rok 1891 wykazać należy w zamknięciu rachunków państwa z r. 1891 jako wydatek na tenże rok uchwalony. Na rok 1892 wyznacza się Rządowi na cel rzeczony dotacyą w sumie 500.000 zł.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom handlu i skarbu.

Wiedeń, dnia 4. kwietnia 1892.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

U m o w a

między c. k. ministerstwem handlu i c. k. ministerstwem skarbu w imieniu Rządu z jednej a Pierwszą c. k. uprzyw. Spółką żeglugi parowej na Dunaju z drugiej strony.

§. 1.

Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju zobowiązuje się rok w rok dopóki kontrakt niniejszy trwać będzie, wysłać swoje okręty, a to codziennie w górę i na dół, z zatrzymaniem dotychczasowych kursów i dotychczas przyjętych terminów jazdy, do przewożenia osób na rzece Dunaju od Theb aż do Passawy.

Plany jazdy podlegają poprzedniemu zatwierdzeniu c. k. ministerstwa handlu, równie jak zwiniecie istniejących stacyj żeglugi na tych szlakach.

O ile stacye żeglugi są zarazem stacyami kolei żelaznych, starać się należy o związek z porządkami jazdy na tych kolejach istniejącymi.

§. 2.

Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju zobowiązuje się, dopóki kontrakt niniejszy trwać będzie, utrzymywać ruch okrętów według zasad porządnego i punktualnego przedsiębiorstwa żeglarskiego, w celu regularnego przewozu towarów na rzece Dunaju jak dotychczas od Ratzbony aż do Czarnego morza.

Spółka zatrzyma i nadal zaprowadzony obecnie bezpośredni transport towarów (pośpieszny) wzdłuż całej rzeki od Wiednia na dół, a gdyby potrzeby obrotu tego wymagały, rozszerzy go na żądanie c. k. ministerstwa handlu.

Spółka będzie miała staranie o to, żeby dla tych transportów towarów (pospiesznych), z którymi niema potrzeby zawijać do wszystkich stacyj, czas jazdy został ile możności skrócony.

Plany jazdy tych bezpośrednich transportów towarowych przedstawić należy c. k. ministerstwu handlu do zatwierdzenia.

§. 3.

Celem zabezpieczenia swojej technicznej i handlowej działalności a względnie zdolności konkurencyjnej swego parku, zobowiązuje się Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju, dopóki kontrakt niniejszy trwać będzie, wydawać na wzmocnienie swego parku okrętowego (parowców, łodzi towarowych, korpusów okrętowych i machin), średnio rocznie sumę najmniej 500.000 zł. w. a. monetą papierową na nowe budowle i przebudowania według programu budowniczego z c. k. ministerstwem handlu umówionego.

Nadto Spółka wypracować ma corocznie do tego celu szczegółowy kosztorys nowych budowli i przebudowań (kupna okrętów), które w ciągu przyszłego roku mają być wykonane i przedstawić go c. k. ministerstwu handlu do zatwierdzenia.

§. 4.

Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju zobowiązuje się, dopóki kontrakt niniejszy trwać będzie, dozwolić c. k. ministerstwu handlu wykonywania nieograniczonej kontroli nad tem, jakie taryfy powszechne i szczególne, jakie zniżenia przewoźnego i jakie inne powszechne lub wyjątkowe warunki są zaprowadzone dla przewozu osób i towarów okrętami Spółki.

Dyrekcya Spółki winna udzielać osobom, które c. k. ministerstwo handlu do sprawowania tej kontroli ustanowi, wszelkich żądanych wyjaśnień i dozwolić im przeglądania ksiąg, tudzież czynienia zapisków.

Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju zobowiązuje się w środkach i zarządzeniach swoich, dotyczących się taryf i regulaminów mieć na względzie potrzeby ekonomiczne i handlowe i działać pod tym względem w porozumieniu z c. k. ministerstwem handlu.

Postanowienia powyższe nie naruszają służącego Pierwszej c. k. uprzyw. Spółce żeglugi parowej, na Dunaju prawa ustanawiania samodzielnie należyłości za przewóz osób i towarów, jakoteż prawa regulowania samodzielnie wszelkich innych warunków i sposobów przewozu jednych i drugich. Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju zobowiązuje się jednak, że dopóki kontrakt niniejszy trwać będzie, nie zrzecze się zastrzeżonego sobie prawa samodzielnego regulowania taryf i porządku ruchu i nie zgodzi się na ograniczenie rzeczzonego prawa także wtedy, gdyby tego którekolwiek inne państwo nadbrzeżne żądało.

§. 5.

Dopóki umowa niniejsza trwać będzie, c. k. ministerstwu handlu będzie służyło prawo mianowania dwóch członków administracyi Pierwszej c. k. uprzyw. Spółki żeglugi parowej na Dunaju.

Do członków tych nie będą stosowane postanowienia statutów Spółki, dotyczące się posiadania akcyj i okresu urzędowania administratorów. Jeden z tych członków musi zresztą należeć do istniejącego komitetu administracyjnego.

§. 6.

Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju zobowiązuje się, dopóki kontrakt niniejszy trwać będzie, nie wydawać bez zezwolenia c. k. ministerstwa handlu żadnego zarządzenia w kwestiach zasadniczych, jakoto: co do istnienia i organizacyi Spółki, co do emisji obligacyj pierwszorzędnych, co do nadzwyczajnego umarzania zapisów dłużnych, pomnożenia lub zmniejszenia kapitału akcyjnego Spółki, sprzedaży posiadanych okrętów i nieruchomości, do wykonywania żeglugi potrzebnych.

§. 7.

Dopóki przedsiębiorstwa poboczne, do Pierwszej c. k. uprzyw. Spółki żeglugi parowej na Dunaju należące a nie potrzebne bezpośrednio do właściwego utrzymywania żeglugi, nie są całkiem od innych posiadłości i przedsiębiorstw Spółki oddzielone, Spółka odosobni ile możliwości zarząd i wykonywanie rzeczonych przedsiębiorstw i będzie je prowadziła w taki sposób, żeby przedsiębiorstwo żeglugi w obec rzeczywistych stosunków ruchu i przychodu przedsiębiorstw pobocznych nie było niesłusznie na rzecz tych ostatnich obciążone.

§. 8.

Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju zobowiązuje się, dopóki kontrakt niniejszy trwać będzie, oddawać administracyi wojennej na liniach, na których Spółka utrzymuje żeglugę, gdyby c. i k. wspólne ministerstwo wojny, w razie uruchomienia lub wojny tego zażądało — w miarę potrzeby — część swego parku okrętowego lub nawet wszystkie swoje okręty z wszelkim materiałem do ruchu potrzebnym bez żadnego wyjątku, dla użycia ich do celów wojennych i zawrzeć pod tym względem z c. i k. wspólnem ministerstwem wojny i z jego sekcją marynarki osobną umowę, tyczącą się już to celów transportowych w ogólności, już też celów marynarki wojennej w szczególności.

W razie potrzeby oddane być mają na użytek administracyi wojennej także te okręty, które wprawdzie zostały już naładowane lecz jeszcze nie odplynęły, tudzież okręty, które wprawdzie już odplynęły, lecz mogą być jeszcze na czas odwołane.

C. i k. wspólne ministerstwo wojny uwiadamiać będzie Pierwszą c. k. Spółkę żeglugi parowej na Dunaju, ile możliwości jeszcze przed uruchomieniem, ile okrętów będzie potrzeba i gdzie mają być trzymane w pogotowiu.

Pomiędzy c. i k. wspólnem ministerstwem wojny a Pierwszą c. k. uprzyw. Spółką żeglugi parowej zawarta będzie osobna umowa mieszcząca w sobie bliższe postanowienia co do wynagradzania za powyższe świadczenia ze strony Pierwszej c. k. uprzyw. Spółki żeglugi parowej na Dunaju w razie uruchomienia lub wojny na rzecz administracyi wojennej, tudzież określająca przypadki, w których koszta uszkodzenia okrętów ponosić ma administracya wojenna lub Spółka.

Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju przystaje, żeby do przewozu wojskowych w służbie i poza służbą, jakoteż do przewozu potrzeb wojska istniały jak dotychczas, także dopóki kontrakt niniejszy trwać będzie, osobne taryfy, niższe od cywilnych i ustanowi je w porozumieniu z c. i k. wspólnem ministerstwem wojny.

§. 9.

C. k. zarząd pocztowy ma prawo używać wszystkich kursów pasażerskich, przez Pierwszą c. k. uprzyw. Spółkę żeglugi parowej na Dunaju utrzymywanych, do przysyłania i komunikowania posyłek poczty listowej i pakietów listowych a Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju zobowiązuje się posyłki poczty listowej i pakiety listowe, dopóki kontrakt niniejszy trwać będzie, przewozić bezpłatnie powyższemi kursami okrętowemi, ręcząc za objęte posyłki według przepisów pocztowych.

Co się zresztą tyczy szczególnych sposobów załatwiania służby pocztowej, zatrzymuje moc swoją umowa z dnia 8. maja 1890 między c. k. Zarządem pocztowym a Pierwszą c. k. uprzyw. Spółką żeglugi parowej na Dunaju zawarta.

§. 10.

C. k. ministerstwo handlu kontroluje ściśle dotrzymanie niniejszych układów ze Spółką.

Zamknięcia rachunkowe i bilanse Spółki mają być przedstawiane do sprawdzenia c. k. ministerstwu handlu na dni 14 przed walnem zgromadzeniem, uprawnionem do uchwalania co do użycia przychodów z ruchu.

C. k. ministerstwo handlu zastrzega sobie prawo zatwierdzania uchwał, tyczących się oddawania nadwyżek zwykły wymiar przenoszących do rozmaitych funduszów rezerwowych Spółki w tym razie, gdy czysty zysk stosownie do zamkniętych porządnie rachunków przychodu przedsiębiorstwa w jednym roku pozostający a który między akcyonaryuszów ma być rozdzielony, wynosi więcej niż cztery od sta kapitału akcyjnego jaki jest lub będzie. Wzmiankowane fundusze rezerwowe używane być mogą tylko za zezwoleniem c. k. ministerstwa handlu.

§. 11.

Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju zobowiązuje się trwale płacić do funduszu emerytalnego funkcyonaryuszów corocznie taką samą sumę, jaką wynosić będą wkładki tych funkcyonaryuszów; nadto, dopóki kontrakt niniejszy trwać będzie, obowiązana jest pokrywać roczne ubytki, jakie okażą się w zarządzie funduszem emerytalnym funkcyonaryuszów, pod tym warunkiem, że wkładki roczne członków z 5 od sta na 8 od sta będą podwyższone. Zresztą Spółka zobowiązuje się stosunki funduszu emerytalnego funkcyonaryuszów uregulować trwale na podstawie statutu, z zastrzeżeniem praw nabytych, przyczem będzie miała ile możności wzgląd na to, żeby nie tylko suma wkładek, lecz także wkładki pojedynczych członków z doliczeniem dopłat, jakie Spółka za każdego członka ma wnosić, stosowały się do praw nabywanych i czyniły zadość wymaganiom bezpieczeństwa instytutu emerytalnego.

§. 12.

Dopóki kontrakt niniejszy trwać będzie i dopóki Pierwsza c. k. uprzyw. Spółka żeglugi parowej na Dunaju będzie czyniła zadość zobowiązaniom na siebie przyjętym, płacić się będzie Pierwszej c. k. uprzyw. Spółce żeglugi parowej na Dunaju z funduszów państwa corocznie na rzecz rachunku przychodów odnośnego roku:

- a) zapomogę bezprocentową niezwrotną w sumie 250.000 zł. w. a. monetą papierową;
- b) dalszą dopłatę, również bezprocentową, ale zwrotną według postanowień niżej podanych w sumie 250.000 zł. w. a. monetą papierową.

Obie sumy wypłacane będą Pierwszej c. k. uprzyw. Spółce żeglugi parowej zawsze aż do 15. stycznia tego roku, z którego rachunek przychodów mają zasilić, za rok 1891 zaraz po ustawodawczem zatwierdzeniu umowy niniejszej.

Dopłaty pod b) wzmiankowane mają być zwracane Rządowi dopóki kontrakt niniejszy będzie obowiązywał, w taki sposób, że z czystego zysku, który stosownie do zamkniętych porządnie rachunków przychodu przedsiębiorstwa w jednym roku pozostaje i po uposażeniu funduszu rezerwowego (§ 10) ma być w myśl statutu między akcyonaryuszów rozdzielony, oddawać się będzie Rządowi 15 od ast.

Po upływie okresu kontraktowego, zalegające jeszcze opłaty zwracane być mają w taki sam sposób, jednak z tą różnicą, że gdyby część dla Rządu przypadająca, wynosiła w którymkolwiek roku mniej niż 125.000 zł. w. a. monetą papierową, uzupełnić ją należy do tej sumy 125.000 zł. w. a. monetą papierową z nadwyżek, jakie akcyonaryusze będą mieli do rozrządzenia; gdyby zaś ogólny czysty zysk, do rozdzielenia między akcyonaryuszów pozostający, wynosił mniej jak 125.000 zł. w. a., w takim razie oddana być ma Rządowi za rok odnośny tylko ta nadwyżka. Zastrzeżone w §. 5 prawo mianowania dwóch administratorów może Rząd wykonywać także po upływie kontraktu dopóty, dopóki owe zaległości nie będą całkiem unorzzone.

§. 13.

Zapomoga Pierwszej c. k. uprzyw. Spółce żeglugi parowej na Dunaju zapewniona, jakoteż dopłata w §. 12 wzmiankowana, są wolne od podatku dochodowego i od wszelkich innych opłat. Nadto wygotowania umowy niniejszej, jakoteż zapisy dłużne i kwity na podstawie onejże wydawane, uwalnia się od wszelkich opłat i stępli.

§. 14.

Umowa powyższa zawarta została na czas od roku 1891 aż do 1900 włącznie.

§. 15.

Zobowiązania na ustawie niniejszej oparte gasną, o ile w tym względzie nie istnieją osobne postanowienia, dla Pierwszej c. k. uprzyw. Spółki żeglugi parowej na Dunaju z upływem okresu, na który umowa została zawarta a nadto także i w tym razie, gdyby Rząd wstrzymał postanowioną w §. 12 umowy wypłatę zapomogi i dopłaty zwrotnej.